

Izdajajo mladci
I.novomeške jate.

Izhaja
tedensko

St.10

Novo mesto 27.aprila 1943.

L.V

KRISTUS JE VSTAL !

Kristus je vstal! S svojim trpljenjem je dokončal delo odrešenja na zemlji: odrešil je človeka in mu pokazal pot proti nebesom. S svojim vsatjenjem je potrdil svoje besede, da bomo tudi mi vstali in prejeli od Njega plačilo za svoje delo.

Tudi mi smo z Njim v dobri sv.spovedi vstali, odvrgli starega človeka, ki je hrepenel po tem, kar je na zemlji, in oblekli novega, Kristusa, ki hrepeni po tem, kar je na zgoraj. In ne samo mi, milijoni vstajajo leto za letom iz dušne smrti v božje življenje.

Vstal je Kristus, dokončal svoje delo in nam pokazal pravo pot. Sedaj smo na vrsti mi. On je dokolčal, mi začnjam. On nam je pokazal pot, mi gremo za Njim. On je duše odrešil, tudi mi mu jih moramo pomagati reševati.

Naprej, mladci ! V boj za duše!

MLADEC JE VSTAL

Mlad fant je stopal velikonočnega jutra preko polja. Pomlad je razprosila čar svoje lepotena zemljo. Drevje se je odelo z najlepšim čvetjem in sedaj se ponosno košati v soncu. Z vej se vsiplje cvetje po vrtovih in travnikih. In glej, kamor pade cvetni list, povsod vzklije polno novih, še lepših cvetov, belih, modrih, rdečih, migljajočih v žarki luči svežega

jutra.

Povsod je bila pomlad, v vsej naravi, med njivami, travniki, gozdovi in še na nebu, - a najlepša v njegovem srcu.

Mladec je praznoval veliko noč, praznik vstajenja in veselja. V srcu je nosil radost velike noči, nekaj neizmerno lepega, sladkega, vzvišenega in še na obrazu je žarela ta radost. Čutil se je novega človeka. Raztrgal je iz sebe stari kvaskvas in vstal s Kristusom. Premagal je smrt greha, premagal je malodušje. Njegova duša se je očistila v trpljenju velikega petka in sedaj je vstala vsa lepa kot kristal in vsa čista kot biser rosnih kapljic v jutranjem soncu.

Vstopal je preko polja, njegov korak je bil je lahak in prožen. Ko je gledal z veselimi očmi šezmzeleno pokrajino, polno srebrne rose in sončnih žarkov, je videl pred seboj svojo prihodnost lepo in svetlo. Iz obraza mu je sijala pomlad, njegove oči so se iskriale, vesel je bil svoje mladosti. Njegovo srce, ki je bilo polno upanja in neizmerni ljubezni, je bilo veselo zato, ker je imelo pred seboj še vse svoje življenje, ki ga bo lahko žrtvovalo zmagošlavnemu Kristusu.

Velikonočni zvonovi so zapeli in njihova pesem se je združila s pesmijo njiv in gozdov in s pesmijo mladca, ki je šel preko polja, na-smejan kot v onih zdravih časih.

=KOMUNISTI SPREMINJAJO SVOJO TAKTIKO PRIDOBIVANJA=

Komunisti so v zadnjem času spremenili svojo taktiko v pridobivanju simpatizerjev na gimnaziji. Postali so proti vsem zelo vljudni. S tem novim nastopom hočejo pridobiti dijake, ki niso dosti trdni v svojih načelih. To se jim je posrečilo že v večih slučajih.

Opaža se tudi, da imajo komunisti uspeh zlasti pri tistih dijakih, ki so moralno manj vredni. Zato moramo mi posebno pri takih študentih vzbuditi pravega verskega duha, če jih hočemo obvarovati komunistične poplave. Pokazati jim moramo po poti presvete Eucharistije prava katoliška načela.

D o b r a k n j i g a je krepostni duši živo bitje, s katerim lahko občuje, zvesti prijatelj, kateremu se zaupa. Pri čitanju razmišljati, položiti knjigo na mizo poleg sebe in vdihavati njene vonjave je za dušo eden najčistejših užikov. Prehitro teče čas pri tem slastipolnem pogovoru lastne misli z višjo idejo, oči napolnijo solze in duša hvali Boga, ki je dal v svoji dobroti hitrim izlivom duha trajnost.

MORALA V SLOVENSKI LITERATURI .

Priznati moramo, da slovenska literatura še ni za-
bredla v kakšne posebne ekstreme nemorale. Res, da je že Pre-
šeren začel pisati pesmi, o katerih je sam rekel, da bo kdo
mislil, da mu jih je vdihnil sam zlodej.

Nato se pa od Prešerna naprej vleče tudi pri nas v
literaturi neka temna struja, ki bi se rada spustila med lju-
di neoziraja se na kakršnokoli moralo ali npravne zakone. Te
pisatelje zadržuje vse-eno javno mnenje: "Kaj bodo pa ljudje
rekli?", saj vedo, da naše ljudstvo odklanja taka nemoralna
dela. Bali so se tudi mogočnih kritikov in opornikov v slov.
literaturi, ki so brezkompromisno zavračali vsako popuščanje
glede morale tudi v literaturi kot v vsem javnem življenju.

Ker se tedaj niso upali pisatelji sami povedati kako
nemoralno stvar ali nemoralni dogodek, zato pa danes ob razla-
gi njihovih del v šoli "napredni", to je taki dijaki, ki se raz-
zumejo na literaturó, posegajo globoko v blato nenravnošči in
z živo besedo slikajo to, kar se niti pisatelj sam, ko je pi-
sal delo in imel pred očmi čisto jasno predstavo, ni upal na-
pisati. Seveda g. profesorja slovenščine ne nastopi proti taki
razlagi, ampak celo s svojim "konkretnim No!No! Dajte! Govori-
te!" sili študenta, da pripoveduje, kar mu pač pride na misel.

Nekoč je pa vendar bilo preveč "mastno" in g. pro-
fesor je dejal samo s svojim delom glasom: "No, veste Vi! Slo-
venska literatura se ne da spraviti kar tako v nekake "kvante!
je še preveč lepa! Torej tako se danes poučuje slovenščina na
gimnaziji in še celo v najvišjem razredu. Zato bi morali pro-
fesorji slovenščine, predno začno učiti druge, poslušati še par
semestrov o moralki v literaturi.

.....
.....

Š T U D I R A J !

Borimo se proti modernim zmotam, ki jih je naš čas
poln. Z nasprotniki razpravljamo o najrazličnejših vprašanjih
ki se tičejo vere, kulture in znanosti. Svojim sošolcem skuša-
mo pokazati prave ideje njihovim nasprotnim naukom. Večkrat se
trudimo na vse mogoče načine, da bi s svojimi pravimi nazori
prodrli, toda končno uvidimi, da naš trud le ni rodil sadov, ker
nasprotnik še vedno straja v svojem zmotnem mišljenju.

Vzrokov zato je več. Najvažnejši so : Nasprotnikova

trmoglavost in napuh, pa tudi razne okoliščine, ki nanj bolj ali manj škodljivo uplivajo. Temu se pa še pridruži naše pomembnejše znanje. Morda včasih o kakih stvari pri debati še pojma nismo imeli? Če nas je tovariš kaj vprašal, smo mu sicer odgovorili, a prepričati ga o njegovi zmoti nismo mogli. To, o čem poznamo samo glavne obrise modernih zmot, je za debate pre malo. Ogromni kupi "Naših poti", od "Katoliških načel", preko "Quaragesimo anno", pa do "Katekizma Katoliške akcije", ki jih imamo doma spravljene v omari, pač ne bodo nikogar pridobili in prepričali. Vse to si moramo mi osvojiti, preštudirati in znati, potem nam bodo pač odgovori lahki. Zato mladci na delo! Žetev je velika, a delavcev je malo.

POVEST DUŠE.

Ali si že prebral knjigo z gornjim naslovom? Če ne, stopi to čim prej!

Kako globoko je sv. Terezija doumela cilj in namen našega življenja! In zato je vse žrtvovala, da bi ga dosegla v čim polnejši meri. Celi njeno življenje je ena sama nepretrgana molitev. Vsak trenutek, celo spanje in jed je znala obrniti v božjo čast. S kako neomajno vero in zaupanjem je vstrajala v nočeh, ko jo je vse zapustilo, ali kakor sama pravi, ko je njen ljubljeni Jezušček, svojo žogico (njo samo) brcnil v svoji otroški prešernosti in zaspal! Bila je junakinja v malenkostih in v samopremagovanju. In kako je bila zadovoljna, ko je po krivici trpela!

Vse svoje boje in zmage opisuje v jasnem in živahnem slogu v knjigo "Povest duše"! Vzemi jo in beri! Kako drugače boš gledal na svet, na sebe, na svoje uspehe in poraze; dobil boš mnogo novih moči v svojem apostolskem delovanju in skušal ji boš vsaj od daleč slediti!

-----000-----

Veliko zborovanje se bliža! Pripravimo se na ta veliki mladševski praznik, na katerem bomo manifestirali veliko idejo KA. Zasigurajmo si njegov uspeh z molitvijo in delom. Govorniki pripravite skrbno svoje govore. Skrbite, da bodo navdušujoči in prepričevalni! Drugi pa pripravite učeletžbo, odstranjujte ovire in drug drugega spodbujajte!